A Budapest-Rákoskeresztúri Református Egyházközség lapja

Keresztút

IV. évf.
9. szám

Szerkesztette: Kelemen Zoltán; *Nyomda*: Áldási Pál
Kiadja: Bp. Rákoskeresztúri Református Egyházközség;
telefon: 30-822-5435; 30-456-6984
web: http://keresztur.cvn.hu;
mail: soskutizoltan@gmail.com; edani7@gmail.com

Újságunk jelen számának tartalma:

Pető Balázs: Nincs emberem… – *Dani Eszter:* Két hét Manilában – *Sóskuti Zoltán:* Csendes töltődés – *Kovács Lászlóné*: Esélyt az életnek – *Tihanyi Pál:* Az Alpháról… - *Ferencz Annamária*: Jézus Krisztus feltámadt! – *Kelemen Marcsu:* A bátorság emberei – *Langstadler Csaba*: Ablak – kép – *Zoller Ferencné:* Vers és gondolatok

Áldott Húsvétot Kívánunk Minden Gyülekezeti Tagunknak, Olvasóinknak!

Nincs emberem...

Vezércikk

Írta: Pető Balázs

Igehirdetések kimeríthetetlen témája, ennek a 38-éve beteg embernek a története. Talán azért is mert drámai feszültség rejlik benne. Kívül minden rezdületlen, míg belül tombol a vihar. Nem tudjuk hány éves ez a férfi, csak azt, hogy 38-éve beteg, és hosszú ideje feküdt magatehetetlenül a „gyógyító medence" partján. Belegondolni is dermesztő, hogy milyen lehetett ennek az embernek az élete. 13870 nap, mert ennyi 38 év – tizenháromezer-nyolcszázhetven nap telt el vágyakozással, reménységgel – és enynyi telt el reményvesztettséggel és csüggedéssel. Kívül minden rezdületlen, míg belül tombol a vihar. A „gyógyító víztükör" sima, és mozdulatlan a férfi is, hisz béna és segítsége sincs. De több-tucat szempár figyeli feszülten a víz minden rezdülését – köztük a férfi is – hátha ma lesz egy esély a gyógyulásra. Kívül mozdulatlanság, de belül a szívben, a lélekben viharként tombol ezernyi reménység, kétség és vágy: Jön-e valaki, aki végre felkap és berohan velem a vízbe? Jön-e valaki, aki végre győztessé tesz az életben? Minden új nap új remény, de újabb keserűség is számára, s végül csak ennyi marad, ahogy múlnak az évek: nincs emberem, nincs emberem....

> ***„Amikor látta Jézus, hogy ott fekszik, és megtudta, hogy már milyen hosszú ideje, megkérdezte tőle: „Akarsz-e meggyógyulni?" A beteg így válaszolt neki: „Uram, nincs emberem...."*** Jn 5, 6-7/a

Eszembe jut Csehov Három nővér című drámája. Ez a dráma is az emberi lélek belső viharairól, beteljesületlen vágyakozásairól szól. A főszereplők, a három nővér Irina, Olga és Mása is a teljesebb életről álmodoznak. A boldogtalan vidéki élet elől menekülve a fővárosba, Moszkvába vágynak, mert úgy érzik ott találnak majd új, értelmes életet. De a tragédia az, hogy szívük mélyén tudják, sosem indulnak el, csak álmodoznak és epekednek. Végül Olga keserédes szavaival záródik a darab: „Élni fogunk! A zene olyan vidáman, olyan boldogan szól. És én azt hiszem, nemsokára megtudjuk, miért élünk, miért szenvedünk... Jaj, csak tudnánk, miért?!... Csak tudnánk, miért?"

Azután nemrégiben, bekopogtatott hozzám egy hajléktalan fiatalember. Ömlött belőle a panasz: a szülei eldobták, a családja kitagadta, a munkáját elvesztette, a barátai cserbenhagyták. Már azt sem tudja, hogy mit kezdjen az életével, pedig szeretne élni, megnyugodni, dolgozni. (Talán egykét dolog igaz is volt abból, amit mondott.) És végül így fejezte be: nincs, aki segítsen, nincs emberem, nincs emberem....

Mindezt végiggondolva, arra a megdöbbentő felfedezésre juthatunk, hogy minden ember ugyan attól szenved. A 38-éve beteg férfit és az elkényeztetett vidéki úrilányokat és a hajléktalan fiatalembert ugyanaz kínozza.

A beteljesületlen vágyak, a reménység és a boldogtalanság váltakozása – a lélek állandó vihara, nyugtalansága. És tulajdonképpen a megoldást is ugyanabban szeretnék megtalálni. Ha lenne valaki, aki segítene nekik. Ha lenne egy ember, aki felkapná őket, s győztessé tenné az életben. Valaki, aki teljessé, boldoggá, elégedetté tenné az életüket. S végül nem marad számukra más, csak a panasz: nincs emberem, nincs emberem....

Pedig nem az az ő nagy problémájuk, hogy nincs emberük, aki segítene rajtuk, hanem az, hogy nincs Istenük sem!

Itt van például előttünk Tamás, aki a kételkedés szimbóluma lett. Meg volt győződve, arról, hogy a halált senki sem győzheti le. Az élet vége az értelmetlen elmúlás és ezt már senki sem változtathatja meg – gondolta. Ő előtte is ott volt a kérdés: ki ad értelmet az életnek? Ki teszi teljessé, boldoggá az életet? És amíg nem találkozott a feltámadott Jézussal, szilárd véleménye volt, hogy senki. Neki ugyan hiába beszélnek a többiek. Szép és jó volt, amiről Jézus beszélt, de ennek most már vége. Vágyainkkal és küzdelmeinkkel egyedül vagyunk, Isten mit sem törődik velünk – gondolhatta. Talán pont ezért nem kereste a többiek társaságát. Hisz mi értelme? Aztán valahogy mégiscsak előkerült Tamás. Talán csak meg akarta várni, míg a többiek szétszélednek. Talán csak hiúsága hajtotta. Ne gondolják róla, hogy ő gyávább, mint a többiek. Így telt el nyolc nap, ezzel a várakozással. Míg a nyolcadik napon megjelent Jézus és megállt középen. Megdöbbentő, de pontosan tudja, mit mondott Tamás korábban a többieknek: ***„Ha nem látom a kezén a szegek helyét, és nem érintem meg ujjaimmal a szegek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.”*** És Jézus most teljesíti Tamás kérését. Mutatja, odatartja Tamásnak a kezét, rajta a szegek helyét, és az oldalát, rajta a dárda ütötte sebbel. És Tamás végre megérti a lényeget. Nem kell neki többé semmit sem magyarázni. Azonnal megvallja: ***„Én Uram, és én Istenem!”***

> ***Azután így szólt Tamáshoz: „Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.” Tamás pedig így felet: „Én Uram és én Istenem!”*** Jn 20, 27-28

Így nyert az ő élete átfogó és teljes magyarázatot a Feltámadott Isten Fiában! Hogy mi az értelme az életnek, hogy ki segít rajta, hogy hol van a teljessé vált, örömteli élet világa – többé már nem kérdés számára. A lelkében dúló vihar immár teljesen elvonult, és csak egy gyönyörű válasz dobog a szívében: ***„Én Uram, és én Istenem!”***

Bárcsak mindannyiunknak megadatna ez a gyönyörűséges válasz az élet értelmére! Krisztus az, aki győzött, és ebben a hitben megadatik mindannyiunknak a boldog és örömteli élet! És akkor többé már nem azt kérdezzük, hogy lesz-e emberem? Hanem hirdetjük: Van Istenem!

Áldott ünneplést kívánok minden testvéremnek! Pető Balázs

Két hét Manilában

Konferencia

Írta: Dani Eszter

Lázasan készültem az utolsó napokban... a szó szoros és átvitt értelmében egyaránt. Így az elutazásom előtti vasárnap prédikálás helyett az ágyból hallgattam a gyülekezet istentiszteletét. De imádságok hada vett körül, így március 14-én, szerdán nagy izgalommal útra kelhettem.

20 órával később Manilai professzor barátom várt a repülőtéren. Rövid másfél órán belül átvágtuk magunkat a 15 milliós városon, és otthonában voltunk, ahol 3 kedves hölgy sürgött-forgott a konyhában és várt finom vacsorával. A meleg és a magas páratartalom nem könnyítette rövid pihenésemet, 2 órán belül ugyanis egy 6 órás buszútra indultunk... és éjjel 4-kor megérkeztünk Baguio-City-be, a Fülöp-szigetek nyári fővárosába, ahol a hőmérséklet egészen kellemes volt. Sőt, elalvásomat inkább a fázás nehezítette.

Különleges keresztyén vezetők, professzorok, missziológusok társaságában tölthettem a következő két napot, ahol a manilai keresztyén misszió gazdagságába kaptam betekintést. A Fülöp-szigeteken a lakosság fele súlyos szegénységgel küzd, negyede mélyszegénységben, nyomornegyedekben él. Így a keresztyén misszió egyértelműen holisztikus módon történik. A nyomornegyedekben a MMP (Mission Ministries Philippines) 3 fős munkatársi csapatai gyülekezetplántálásában az iskola előkészítőnek nevezett olcsó óvodák indítása, (minőségi keresztyén szellemű tanterv szerint) munkahelyteremtő programok, felnőttek számára az iskolai végzettség megszerzését segítő alternatív egyéni oktatás, egészségügyi segítségnyújtás és közösségfejlesztés mind szerepelnek. Baguioban a vezetők beszámolóiba, küzdelmeibe, együtt gondolkozásába csöppentem bele. Különleges élmény volt egy újszövetséges professzorral való beszélgetés, aki az ázsiai házigyülekezetek hálózatának az egyik vezetője. Radikális Krisztuskövetésre hívják tagjaikat, életükkel történő evangélizációra. A gyülekezet magja egy család majd a környezetükből hozzájuk kapcsolódó 4-5 új család. 15 fő felett már új gyülekezetet kezdenek. Az egyetemes papság elvét gyakorolva ajándékaik szerint szolgálnak, osztják meg egymással hogyan vezeti őket Isten a hétköznapjaikban, imádkoznak, olvasnak együtt igét, és élnek az

úrvacsora közösségével. Nem csak Kínában, de Ázsia szerte növekszik azoknak a keresztyéneknek a száma, akik a házi-gyülekezetek mozgalmán keresztül ismerték meg Krisztust.

Vasárnap reggel már Manilában ébredtem... az újabb hosszú éjszakai buszút után. Az egyik legnagyobb CRC (holland misszó által indított református) gyülekezetbe mentünk istentiszteletre. Fél éve kezdtek szolgálni a környékükön élő lakótelepi és szegény-telepi gyerekek között. Ma már 300 gyerek látogatja a vasárnap délutáni alkalmaikat. Rendszeres családlátogatás, interaktív missziós foglalkozás és egyszerű ebéd része a programnak. Megdöbbentő volt látni a szervezettségüket, odaszántságukat, kreativitásukat, szeretetüket.

A hét elején az MMP szolgálatait látogathattam meg. Voltam több nyomornegyedben, iskolában, gyülekezetben. A gyerekek tudása, öröme, szabadsága, de ha kell fegyelmezettsége nagy hatással volt rám. A környezet szeretetére, védelmére és a tudatos önfenntartásra, fenntartható gazdálkodásra már az óvodai nevelésben hangsúlyt fordítanak. A gyerekek 5 évesen angolul olvasnak, hosszú memoritereket mondanak csillogó szemmel, büszkén. És tudják, hogy mik lesznek, ha nagyok lesznek, és ahhoz mennyit kell tanulni! A tanítóik nagyobb részt önkéntes munkában végzik a közöttük folyó munkát. Csak úgy, mint a gyülekezetplántálók a nyomornegyedekben. A keresztyének missziói tudata és az ezért hozott áldozataik voltak talán legnagyobb hatással rám. Szerdán még részt vehettem a gyülekezetplántálók havi találkozóján, ahol úrvacsorai közösségben is voltunk együtt. Jó volt hallgatni a beszámolókat és kóstolni a Fülöp-szigeteki különlegességeket a svédasztalos ebédnél.

Az Egyházak Világtanácsa Missziós és Evangélizációs Bizottságának gyűlése csütörtökön kezdődött. A világ minden tájáról gyűlt össze a több mint 200 résztvevő. Nagy élményt jelentettek a beszélgetések, a különböző kultúrából, egyházi háttérből érkezett résztvevőkkel való találkozások. A konferencia célja az EVT 2013-as dél-koreai Buszánban tervezett 10. Nagygyűlésére a Missziós és Evangélizációs Bizottság állásfoglalásának elkészítése. A 132 pont majd minden mondatát átbeszélgettük, nagy munka volt! Közben rövid előadásokat hallhattunk melyek a keresztyén misszió mai helyzetéről és az egyház küldetését érintő mai globális kihívásokról szóltak. Négy kép vezette a gondolkodást: „A Tűz lehelete” – a Szentlélek életet adó ereje spirilualitásunkban, „A Föld sója” – Isten országának a társadalom peremén élők közötti munkája, és annak hatása ránk, a Nyugati egyházra, „Az Élet vize” – evangélizáció a 21. században és „A változás Szele” – hogyan lehet az egyház hiteles jele Isten országának? Szombat délután én is elő-

adást tartottam az evangélizáció hiteles módszereiről. Nagy kihívás volt ez számomra, aki először beszéltem ilyen rangos nemzetközi hallgatóságnak. Ezzel együtt előadásomnak nagyon jó visszhangja volt, számos beszélgetés és kapcsolatfelvétel született utána.

A záró istentiszteleten még egyszer újra átélhettük a Fülöp-szigeteki kultúra szépségét és kaptunk néhány útra indító üzenetet különböző kontinensekről érkezett lelkészektől. Nehéz volt az elválás és a hazaindulás. Kedd éjjel felszállt velem a gép Manilában... és 24 órával később egy másik leszállt Budapesten. Egészen máshogy jöttem haza, mint ahogy elindultam. Rengeteg élménnyel, kérdéssel, gondolattal, kapcsolattal gazdagított ez a két hét.

Köszönöm a gyülekezet háttér imádságát, köszönöm mindazok szolgálatát, akik helyettem is helyt álltak itthon!

Csendes töltődés

Elmélkedés

Írta: Sóskuti Zoltán

A lelki olvasmányoknak illata van. Nemcsak az értelmem vagy az érzelmeim rezdülnek rájuk, hanem visszahívják egész lényem egy lelkiségbe, miliőbe, hangulatba, igazságba, a legmélyebb valóságba, leginkább önmagamba, egy ismerős illatba, helyemre, Szívem Templomába visznek, visszahívnak oda, ahol leginkább otthon vagyok.

Formálódok. Változok. Sokat.

Hosszan tudnék írni mindarról a sok eseményekről, lelki rezdüléseimről, felismerésekről, áldott lelki találkozásokról, elolvasott könyvről, szerény zenei vagy épp irodalmi alkotásaimról, megszólító Igéről, Istentiszteletről, és persze a családommal töltött időről - melyek mögöttem vannak. Igen, olvasok, tanulok sokat, írok, zenélek, Feleségemmel, gyerekeimmel vagyok, felkeresem lelkésztársaimat, bíztatom őket, meghallgatom és tanulok tőlük, és van időm sok sétára, pihenésre. Nem részletezek semmit, ha Isten visszavisz a Gyülekezet közösségébe, majd elmesélem, meg úgyis mindezek nyoma felfedezhető lesz... Inkább arra válaszolok, amit mindenki kérdez, akivel összefutok: hiányzik a Gyülekezet, a szolgálat? A Gyülekezet közössége, arcok, szívek hiányoznak, igen...; a szolgálat nem. Isten jól időzített, jól jön ez a pihenő. Lelkipásztor vagyok e fél év alatt is persze, és sokat gondolok arra, hogy amit olvasok, felfedezek, tapasztalok, hogy lehet majd átadni, mit gyümölcsözhet majd a szolgálatban... Most a töltődés és a csend kiváltságos ideje van. Nem írok hát semmilyen frappáns idézetet, vagy Igét e kis cikkhez, csak annyit: szeretettel gondolok a Gyülekezetre, és nagy hálával a sok kedves munkatársra, akik távollétemben (is) vigyázzák, építik, szeretgetik

Közösségünket.
Megélt, meghitt, a Feltámadott Jézus Krisztushoz méltó ünneplést kívánok Mindenkinek!

Esélyt az életnek...

Vendégjárás

Írta: Kovács Lászlóné Kornélia

Ez év január 12 – én Dani Eszter lelkipásztorunk a Kárpátaljai Cigány Misszióban végzett áldásos tevékenységéért Raoul Wallenberg díjban részesült!
Erre a neves alkalomra eljött a díjátadó ünnepségre egy kis delegáció akikkel Eszter 1996-2008 évig tevékenykedett, hogy osztozzanak örömünkben a díj kapcsán. A Misszió törekvésének az a célja, hogy segítsen ezeknek a perifériára szorult és kilátástalan helyzetben élő cigány embereknek az élethelyzetén, egészségmegőrzés, bűnmegelőzés és tanulás területén, nem csak tanácsokat adni, hanem konkrét megoldásokban is segíteni.
Németh Zsolt államtitkár úr szavait idézve, megértjük, hogy miért érdemesült Eszter erre a díjra: „ A társadalomnak el kell utasítania minden diszkriminációt, és meg kell akadályozni a gyűlölet elburjánzását.” Eszter is ez ellen küzdött és a hátrányos helyzetükből, hátrányos megkülönböztetésükből próbálta az utat megmutatni. Az **Esélyt az Életnek** Jótékonysági Alapítvány Kárpátalján Csonkapapiban is ezt a célt próbálja megvalósítani nem csak szóban, hanem cselekedetben is.
Vezér Ígéjük: az Ap.csel. 34-35 alapján a következő: **„Most kezdem igazán megérteni, hogy nem személyválogató az Isten; hanem minden nép között kedves előtte aki féli őt, és igazságot cselekszik.”**
Világunk, felfogásunk ezzel a népcsoporttal sajnos előítélet teljes.
Könnyebb elítélni, felróni életvitelük, viselkedésük módját, mint valamilyen módon segíteni őket, hogy emberibb módon élhessenek!

Másnap a szerdai Biblia óra keretében amelyen Ők is részt vettek személyes bizonyságtételt hallottunk megtérésük kapcsán.
Számomra Gyula bizonyságtétele volt a legemlékezetesebb, aki ezt valotta: „édesanyám figyelmeztetett engem ne vegyem annyira a szívemre Jézust, és az Ő tanítását mert bele fogsz bolondulni...! Mire én azt válaszoltam neki: inkább legyek Isten bolondja mint az embereké...!” - ezt úgy kell érteni, hogy megtért ember létére a Kolóniában ahol élnek, hívő emberként

helyt állni, élni nagyon nehéz! Mert neki példát kell mutatnia, hogy melyik az a keskeny út, amelyen járni kell nemcsak neki, hanem másoknak is !
Béla pedig szintetizátoron vallási ihletettségű szerzeményeit adta elő, amely nagyon megrendítően hatott ránk. Jolánka ma is gyerekekkel foglalkozik, tanítja őket, ami nem könnyű ahol a családtagok többsége analfabéta. Tomes Attila igazgatja ezt a missziót, ami a szűkös anyagi feltételek között nagyon nehéz.
A biblia óra után ebédre vendégül látta őket gyülekezetünk, spontán módon Lélektől és szeretettől vezérelve...
Októberben tervezzük a Cigány Misszió meglátogatását, őket pedig szeretnénk meghívni Júniusban a Reménység Fesztiválra.

Az Alpháról...

Gyülekezeti élet

Írta: Tihanyi Pál

Kaptam egy felkérést, hogy írjak az Alpháról. Hát persze mi sem természetesebb, hogy elvállaltam, hiszen előtte még soha nem írtam újságba nagy nyilvánosságnak. Na, kapok majd ezután hideget-meleget. De térjünk a tárgyra.
Amit hallottam róla, Ismeret, bevezetés a kereszténységbe, útkeresés, misszió. Rendben van, itt a helyem. De tíz héten keresztül? Majd jött a felkérés, leszek-e munkatárs? Hát persze, örömmel vállaltam. Kis csapatunk, lelkészeinkkel lelkesen odaadóan készült az első előadásra, mely nagyon finom, nívós vacsorával indult. Dani Eszter lelkész előadása számomra telitalálat volt. Rendkívül jól felépített, követhető, elgondolkodtató, lelki mélységig hatoló ismeretnek lehettünk fültanúi. Előadás közben sokszor néztem végig a vendégeinken, Jó volt látni, ahogy figyelnek, ahogy elgondolkodnak a kérdéseken, amit majd az előadás utáni kis csoportbeszélgetéseken feltesznek. A kiscsoportos beszélgetések én központúból lassan-lassan Istenközpontúvá alakult át. A vendégek többsége megnyílt, befogadta Jézus Krisztus szavait, sőt imádkoztak Istenhez. Mi lehet ez, ha nem a szentlélek munkája a szentlélek ereje bennük, bennünk. A mi csoportunkban megéljük a vidámság humor magasságát és a lelki mélységeket is. Sokszor nevettünk, de sírtunk is. Nehéz volt az elvállás az első alkalom után. Volt olyan vendég, aki azt mondta, ne menjünk haza, maradjunk még. Őszintén meghatott. Jó volt hallani. Igen maradjunk még, de már csak 9 alkalom. Kiscsoportos együttlét után munkatársi megbeszéléssel és imádkozással zártuk az első Alphát.

A visszajelzések több mint örömmel töltöttek el bennünket. Alig vártuk a következő alkalmat. Az Alphát mindig nagy várakozással kezdjük, természetesen erőt ad az imádság előtte. Jó látni, ahogy megjelennek az előző előadásról ismerős arcok. A vendégvárás is csiszolódik, egyre profibb. Jó együtt lenni, nincs misztifikáció viszont van Isten, szeretet, őszinteség, vélemény. Úgy látom, kezdünk ragaszkodni egymáshoz. Megnyilunk, befogadunk, tapasztaljuk Isten szeretetét. A második és harmadik előadás után kis változás, mert Dani Eszter Manilában szolgál két hétig. A szentlélek vele van áldásos misszióján. Azt kell mondani, hogy Balázs és Bogi előadása tovább erősítette a vendégeket és a munkatársakat az útkeresésben és a hitben. Az Alpha egyre erősebb, stabil tagjai oszlopként tartják. Áldott munka van benne. Eljutottunk arra a szintre, mikor már régi barátként üdvözöljü egymást, sokan már kitűző nélkül is tudják egymás nevét. Jó látni az új-régi arcokat a vasárnapi Istentiszteleten. Őszinte öröm fog el mikor úgy válunk el, hogy kedden az Alphán találkozunk. De hát ez természetes, mondják. Számomra az Alpha elhozta Istent, a hitet, az ismeretet, értékes embereket, akiken megtapasztaltam a szentlélek munkásságát, Akiktől tanultam, akiket nagyon megszerettem. Még van egy pár alkalom az Alphából, de már most sajnáljuk, hogy vége lesz. Azért, hogy ne szakadjon szét idővel a csoport, megbeszéltük, hogy találkozni fogunk legalább havonta a templomkertben. Isten áldja meg elhatározásunkat. Az elején írtam, hogy tíz héten keresztül? Most azt mondom, hogy csak tíz hét lesz? Tudom, a búcsúvacsorán boldog, de egy kicsit szomorú is leszek.
Szeretlek Alpha! Tihanyi Pál

Jézus Krisztus feltámadt!

Elmélkedés

Írta: Ferencz Annamária

Én vagyok az Út, az Igazság és az Élet!- mondja Krisztus Urunk!Dicsőség legyen az Úrnak, a mi Jézus Krisztusunknak, aki uralkodik mennyen és földön!

Húsvét közeledtével érdemes megvizsgálnunk szívünk állapotát és nemcsak szívünket, hanem gondolatainkat, érzéseinket, cselekedeteinket, hozzáállásunkat az élet minden területén!

Jézus Krisztus nem romlást tervezett az emberiség számára, hanem áldást, bőséges, gyümölcsöző életet már itt a Földön reményteljes jövőt ígér Jeremiás könyvében. Az életünk tele van kérdésekkel: Ki vagyok? Miért élek? Mik a céljaim? Merre tartok? Hová megyek a halál után?

Élet-halál, kezdet-vég, öröm-bánat, hit-hitetlenség, áldás-átok, szeretet-gyűlölet, szép-csúnya, jó-rossz és még sorolhatnánk kifulladásig az ellentétes paradoxonokat.
Jézus megígérte, hogy Ő az Életünk Forrása, Ő a mi Vigasztalónk, Bátorítónk, Barátunk, Királyunk, Mesterünk. Ő feltámadt a halálból, győztes az emberiség legádázabb ellensége felett: a HALÁL felett. Az Ő ereje megtartó, bátorító, reményt hozó, betegségek gyógyítója, barátságok megalapozója, a természet megalkotója, a tengerek uralkodója, a hegyek és a kősziklák erőssége, a folyók áramlatainak irányítója, és Ő az emberek Megváltója!
A KERESZT- ha megnézzük testünket,Leonardo da Vinci: A Vitruvius tanulmány alapján az ember tökéletes arányokat kapott a természettől, és ezeket az arányokat kell követni az épületek tervezésénél és létrehozásánál is. Vitruvius részletezi a szerinte legideálisabb testfelépítést: ujjban, tenyérben, lábban és könyökben adja meg a mértékegységet, s ezekkel próbál pontos térképet adni az emberi testről! A kinyújtott karok hossza azonos a teljes magassággal. Leonardo számára a teória ellenőrzése ugyanakkor nagyszerű lehetőséget kínált arra, hogy a reneszánsz alkotó még behatóbban foglalkozhasson egyik kedvenc tudományterületével, az anatómiával.
Csak nézzünk egy kicsit körül a világban: csillagok, Nap és Hold, tengerek, óceánok, madarak, állatok és mi a teremtés koronája: az EMBEREK, akik nagyon fontosak vagyunk Istennek!
Isten annyiszor gondol ránk egy nap, ahány homokszem van a tengerparton! Ez egyszerűen felfoghatatlan, leírhatatlan, érthetetlen ez a szeretet! Ez az AGAPÉ, az Isteni szeretet!
Isten szereti az emberiséget, a legelőkelőbb társadalmi rétegektől a legdekadensebb társadalmi rétegig! Mindenkit, mind a 7 milliárdat !!!!!!!
Amikor a legnehezebb próbákban vagyunk, Isten arra biztat, hogy bízzunk benne, álljunk ki mellette, fedezzük fel az Ő igazságát, jelenlétét az életünkben és áldjuk, magasztaljuk, dicsőítsük Őt!
Ez a MISSZIÓ- elvinni az evangéliumot minden embernek, hitelesnek maradni ebben a romlott világban! Nagyon nehéz feladat, de Isten hív, és szeret, oltalmaz és azt mondja: Veled a kőfalon is átugrom! Ilyen Istenünk van!
A bőség, a termés, az áldás, a fényesség, a világosság, a só, a rendíthetetlen kőszikla, a szívek tudója, ismerője, a gondolatok olvasója, a tökéletes szeretet beteljesítője!
Álljunk meg egy perc és nézzük a keresztet, csak nézzük, s minden válaszunkat megtaláljuk a megfeszítette Krisztusban!
Feszítsük ki lelkünk tavát, hogy tükörsima legyen, feszítsük ki, hogy a hullámok lecsendesüljenek!- így hangzik egy éneke szövege.
Kívánom és imádkozom minden emberért, hogy lássa meg Krisztus nagyságát és hozzon radikális változást mindenki életében!

Úgy legyen, ÁMEN.

A bátorság emberei

Filmajánló

Írta: Kelemen Marcsu

Kedves Szülőtársam, Kedves Édesanya, Édesapa!

Egy kérdéssel fordulok hozzád:
Mi az, amit megtennél a gyermekedért? Meddig mész el a gyermeked neveléséért folytatott küzdelmedben, harcaidban? Mit adsz magadból neki?
Megveszed neki mindazt, amire szerinted szüksége van? Bizony, ma már ez sem kis feladat!
Minden este olvasol neki egy mesét, esetleg bibliai történetet? Játszótérre viszed, kikérdezed tőle a leckét, esténként leülsz az ágya mellé és elbeszélgetsz vele a napjáról? Jól teszed!
De edzenél-e vele, lefutnád-e vele a félmaratont, mert számára most az a legfontosabb? Táncolnál-e vele fényes nappal egy parkban, mert ő azt szeretné? És ha tudnád, hogy ez az utolsó alkalom?
A bátorság emberei című filmben öt hívő édesapa sok fájdalom,nehézség és tanulás után arra vállalkozik családjával, hogy komolyan veszi szülői hivatását, amit Isten bízott rá. Meghoz egy döntést, amely következtében ragaszkodik a biblia tanításához, és felvállalja ezt gyermeke, tágabb környezete, munkahelye, gyülekezete előtt.
Egy sok nevetéssel (és sírással) fűszerezett utazásra hív ez a film. Átélhetjük a gyereknevelés felemelő és fájdalmas pillanatait, olykor megdöbbenünk, fellelkesedünk, vagy éppen megkönnyebbülünk a szereplők sorsát látva. Egyszóval: magunkra ismerünk.
Azt kéri tőled a film, hogy légy bátor, merj változni és változtatni az életeden a gyermekedért!
Megéri!
Jó utazást kíván: Kelemen Marcsu
A film ingyenesen letölthető a www.albaref.hu/videok/ oldalról.

Szeretettel ajánljuk fejlődő honlapunkat:

keresztur.cvn.hu

élő gyülekezeti naptár, hírek, Igehirdetések, élő Istentisztelet közvetítés, képek, gyülekezeti anyagok…

Ablak - kép

Elmélkedés

Írta: Langstadler Csaba

Azon gondolkoztam, mikor azt mondjuk, hogy: „süt a nap, itt a tavasz, nincs probléma”, mit is jelent ez, jól fogjuk föl valójában? Gyász-betegség-születés-munkanélküliség-pénztelenség-öröm....kit-mi sújt vagy emel föl éppen. Engem mostanában darabokra tép a félelem, atomjait zörgeti a gondolkodás minden felett, mint a láncszemeket, kinéztem az ablakon, gyönyörűen süt a nap...de ez elég, kicsit nem naív, hamiskás öröm ez? Miért? Mert ahogy ott álltam az ablak előtt, rájöttem, hogy ez az én napom, az én melegem, az én időm.....még mindig nem tudok Istenre hagyatkozni. Problémáim: az én problémáim, az én kétségeim, még mindig nem értem, hogy Jézus meghalt-feltámadt értünk, még mindig nem tudom elengedni, befogadni Isten akaratát. Mindig mondjuk Isten miért engedte ezt meg azt meg, miért hagy el minket....pedig egyszerűen csak nem hagyatkozunk rá. Megértettem ott az ablaknál állva a napsütésben, hogy ez Isten napja,Isten melege, amit nekünk ad, hogy problémáink, aggódásaink a miénk, de a válasz, a segítség rá-Istené. Mindig tudni akarjuk, hogy mit gondol Isten, hogy mi miért történik az életünkben....már megint én akarom tudni, pedig Ő elmond mindent, amit én nem hallok meg. Testvéreim pár nap múlva Húsvét, én csak ezt az ablak előtti képet tudom adni nektek (kaptam Istentől), szükségem van imáitokra, szeretetekre, hogy jobban rá tudjak hagyatkozni Istenre, hogy a napsütés tényleg öröm legyen!

A világot? Önmagam világát
se ismerem.
A hit? A következő perchez
sincs hitem,
nem látom, hogy ami körülöttem
adott,
az az amit Isten adott,
a Föld forgásából láthatom csak,
a felkelő napot.
Talán csak koponyámban
túl nagy az elme,
beszorít, pedig a szeretettel
az ember, kifelé menne.

Mondják a „bölcsek”,
minden ok-okozat,
de a semmi, ilyen
káprázatos világot okozhat?
Az ember önmagából lehet?
Csak szülni képes, míg
Isten Teremtve szeret.

Értelek: nem tudod szétválasztani
ami van és ami létezik.
Pedig a teremtés súg, hogy
Isten idejében érkezik.

Annyit látunk csak, mint a hal,
míg a halál horgára nem akadunk,
de Isten a mennybe dob, ahol
örökké úszhatunk.

Vers és gondolatok

Bizonyságtétel

Írta: Zoller Ferencné Gabika

„Az angyal pedig megszólalván, monda az asszonyoknak: Ti ne féljetek; mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek. Nincsen itt, mert feltámadott, a mint megmondotta volt. Jertek, lássátok a helyet, a hol feküdt vala az Úr. És menjetek gyorsan és mondjátok meg az õ tanítványainak, hogy feltámadott a halálból; és ímé elõttetek megy Galileába; ott meglátjátok õt, ímé megmondottam néktek. És gyorsan eltávozván a sírtól félelemmel és nagy örömmel, futnak vala, hogy megmondják az õ tanítványainak." Máté 28:5-8

A hóvirág imája

Míg a hatalmas fák zöme
és a színes virágok tömege
elzárkózik a tél hidegétől,
én előbújok bátran, de csöndben,
hófehér ruhában
a dermesztő fagyos földön át,
s mint kicsiny, halvány láng
hirdetem az élet diadalát.

Az elsőbbség nem tesz kevéllyé,
inkább mélyen lehajtom fejem,
hisz tudom: minden erőt
Tőled kaptam, Istenem.

Fogadd ezért hódoló
Köszönetem !

Körülöttem nem röpködnek méhek,
s nincs időm örvendeni
a tavasz melegének.

Mire kinyílnak
az ékes színű virágok,
én már a Te kertedben
pompázom!

A hóvirág - a tavasz első virága -, "Aki" hittel, szerényen, de bátran hirdeti az "Élet diadalát", feltámadását a természet téli alvása után. Küldetését: virágzását befejezve, hálával Istennek az életéért, reménykedve várja örök jövőjét a "Teremtő kertjében".

A Húsvét hajnalán, Jézust keresve nézi meg a szikla-sírt a két Mária, Jézus hűséges követői.
Ám Angyal várja őket hófehér ruhában a sír elhengerített kövén ülve, és így szól.

"Ti ne féljetek!" ..."Nincsen itt, mert feltámadt..."

Ők az elsők, (mint a hóvirág), akik részesülnek a feltámadás diadalában: Jézus győzelmében a halál felett.
Az Angyal küldésére azonnal, örömmel szaladnak hirdetni, továbbadni a jó hírt, hogy Jézus él!
Ők találkoznak először feltámadt Urukkal az úton, leborulva előtte hódolattal.
Jézus rögtön biztatja őket:"Ne féljetek!" Majd megbízást ad nekik, hogy elmenve, hirdessék feltámadását a tanítványoknak. Ezt a küldetést teljesítették.
(Példát adtak bátorságból, hűségből, tettre-készségből...)

Végül soraimat saját hitvallással zárom:
Hiszek a feltámadásban, hogy Jézus él!
Hiszem az Úr Jézus örök hatalmát a halál felett !
Hiszem és vallom Krisztust, mint Megváltómat, és Gazdámat,mint az örök élet megadóját!
Hiszen:
Jézus mondta,a János evangéliuma 11. részében:
"Aki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-é ezt?" -kérdi Márthától.

Testvérem, mint Jézus mai tanítványa, Te is "Hiszed-é ezt?"
Isten áldjon, hogy így legyen!

Szeretettel kívánok áldott Feltámadás-ünnepet!